

Αριθμός Απόφασης
2044 /2013
ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
Τμήμα 13ο

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές : Βασίλειο Πέππα, Πρόεδρο Εφετών, Κυριάκο Φώσκολο, Εφέτη και Κορνηλία Πανούτσου, Γ^ο Εισηγήτρια και από το Γραμματέα Ιωάννη Διαμαντόπουλο.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 24 Ιανουαρίου 2013 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

ΤΩΝ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΩΝ: 1)Χρήστου Παγώνη, κατοίκου Καλαμαριάς Θεσσαλονίκης, 2)Στεφάνου Καρδάμη, κατοίκου Αγίου Δημητρίου Αττικής, 3)Περικλή Συγκούνα, κατοίκου Κάτω Τούμπας Θεσσαλονίκης, 4)Αναστασίου Αναστασιάδη, κατοίκου Καλαμαριάς Θεσσαλονίκης, 5)Γαβριήλ Γαλανομάτη, κατοίκου Βέροιας,

Γ^ο Εφέτη-

6) Δημητρίου Λιουδάκη, κατοίκου Αγίου Νικολάου Κρήτης και
7) Επαγγελματικού Σωματείου με την επωνυμία «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΠΤΥΧΙΟΥΧΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ (Π.Σ.Π.Η.Μ.-
Τ.Ε.Ι.), που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη και εκπροσωπείται νόμιμα,
άπαντες εκπροσωπήθηκαν από την πληρεξούσια δικηγόρο Ελένη
Χιώτη, με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του ΚΠολΔ.

ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΥ: Σωματείου με την επωνυμία
«Επαγγελματική-Επιστημονική Ένωση Τεχνολογικής Εκπαίδευσης
Μηχανικών» (πρώην «Επιστημονική Ένωση Τεχνολογικής
Εκπαίδευσης Μηχανικών»), με τον διακριτικό τίτλο «Ε.Ε.Τ.Ε.Μ.»,
που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Βερανζέρου αρ. 15 και εκπροσωπείται
νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο
Αθηνά Δήμαινα-Μανίκα.

Οι ενάγοντες και ήδη εκκαλούντες με την από 15 Ιουλίου 2009
αγωγή τους, ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που
έχει κατατεθεί με αριθμό 137243/8346/2009 ζήτησαν να γίνουν δεκτά
όσα αναφέρονται σ' αυτή.

Το Δικαστήριο εκείνο εξέδωσε την υπ' αριθμ. 3640/2010
οριστική απόφαση του, με την οποία απέρριψε την αγωγή.

Την απόφαση αυτή προσέβαλαν οι εκκαλούντες, με την από 17
Νοεμβρίου 2010 έφεσή τους, που κατατέθηκε με αριθμό 9928/2010
και με την οποία ορίστηκε δικάσιμος η 12^η/1/2012, κατόπιν δε
αναβολής η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας. Η υπόθεση
εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου και συζητήθηκε

Οι πληρεξούσιες δικηγόροι των διαδίκων κατέθεσαν
εμπρόθεσμα τις προτάσεις τους και παραστάθηκαν στο ακροατήριο
του Δικαστηρίου τούτου με δηλώσεις τους κατά το άρθρο 242 παρ. 2
ΚΠολΔ.

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΚΑΙ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

2^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 2044/2013 απόφαση του Εφετείου Αθηνών

Η υπό κρίση από 17.11.2010 (αρ.εκθ.κατ. 9928/30.11.2010) έφεση των Χρήστου Παγώνη και λοιπών κατά της με αριθμό 3640/2010 οριστικής αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, το οποίο δίκασε αντιμωλία των διαδίκων κατά την τακτική διαδικασία την από 15.7.2009 (αρ.εκθ.κατ. 137243/8346/23.7.2009) αγωγή των ήδη εκκαλούντων κατά του ήδη εφεσιβλήτου σωματείου με την επωνυμία <<ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ (ΕΕΤΕΜ)>>, έχει ασκηθεί νομότυπα με την κατάθεση του δικογράφου της, στις 30.11.2010, στη γραμματεία του δικαστηρίου που εξέδωσε την προσβαλλομένη απόφαση (αρθ. 495 παρ.1 ΚΠολΔ) και εμπρόθεσμα, δεδομένου ότι δεν προκύπτει επίδοση της εκκαλουμένης και δεν παρήλθε η τριετής προθεσμία του άρθρου 518 παρ.2 ΚΠολΔ από τη δημοσίευσή της, που έγινε στις 30.9.2010. Πρέπει επομένως, η έφεση να γίνει τυπικά δεκτή και να εξεταστεί ως προς το παραδεκτό και τη βασιμότητα (νόμο και ουσία) των λόγων της, κατά την αυτή ως άνω διαδικασία (αρθ.533 παρ.1 ΚΠολΔ).

Με την από 15.7.2009 (αρ.εκθ.κατ. 137243/8346/23.7.2009) αγωγή τους ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών απευθυνομένη, οι ενάγοντες (1^ος έως και 7^ος) ως οικονομικώς τακτοποιημένα μέλη του εναγομένου κοινού (αστικού) σωματείου με την επωνυμία <<ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ (ΕΕΤΕΜ)>> και το όγδοο ενάγον ως το επαγγελματικό σωματείο πανελλαδικής εμβέλειας των ελευθέρων επαγγελματιών – πτυχιούχων ηλεκτρολόγων μηχανικών τεχνολογικής εκπαίδευσης,

ζήτησαν να ακυρωθεί εξ αιτίας αντίθεσης στο νόμο και στο καταστατικό, η από 21.3.2009 απόφαση του εκτάκτου καταστατικού συνεδρίου του εναγομένου σωματείου, συναφώς προς την τροποποίηση της επωνυμίας αυτού, επικαλούμενοι έννομο συμφέρον για την ομαλή λειτουργία του, οι μεν πρώτος έως έβδομος ως μη συναινούντα στη ληφθείσα για την τροποποίηση μέλη, το δε όγδοο ενάγων, ως τρίτος μη συνδεόμενος με το εναγόμενο με σχέση στηριζόμενη στο σωματειακό δίκαιο, λόγω της ιδιότητας του ως του νομίμως συνεστημένου σωματείου που αντιπροσωπεύει τους επαγγελματίες αυτής της κατηγορίας (επαγγελματικό) και διατρέχει κίνδυνο βλάβης των συμφερόντων του από την υλοποίηση της φερομένης ως ακυρωσίμου αποφάσεως, η οποία θα δημιουργήσει σύγχυση ως προς τη φύση και την ταυτότητα των δύο σωματείων. Ειδικότερα, ως ελαττώματα της προσβαλλομένης αποφάσεως αφορώντα είτε το περιεχόμενο, είτε τη διαδικασία λήψεώς της, εξέθεσαν : (1) την λήψη της αποφάσεως όχι από τα μέλη της Γενικής Συνελεύσεως του εναγομένου σωματείου, ατομικώς, αλλά από το συνέδριο — των αντιπροσώπων των μελών κατά παράβαση του άρθρου 93 του ΑΚ, (2) αποκλεισμό του δευτέρου των εναγόντων, κατοίκου Αθηνών από τη δυνατότητα ενημέρωσης και συμμετοχής σε Γενική Συνέλευση καθόσον τέτοια δεν πραγματοποιείται στην Αθήνα, παρά μόνο στα περιφερειακά τμήματα του εναγομένου, (3) παράβαση του άρθρου 26 του ισχύοντος καταστατικού του εναγομένου εξαιτίας της μη προηγηθείσας του εκτάκτου συνεδρίου προσυνεδριακής συνελεύσεως των μελών της περιφέρειας, (4) λήψη της προσβαλλομένης αποφάσεως τροποποιήσεως της επωνυμίας του σωματείου χωρίς τη νόμιμη απαρτία και πλειοψηφία, (5) ασάφεια και παρατυπίες ως προς το θέμα της ημερήσιας διάταξης στην πρόσκληση για το έκτακτο συνέδριο. Τέλος, ζήτησαν να καταδικασθεί το εναγόμε-

θεωρήθηκε
 Η Εισαγγελλεία
 [Handwritten signature]

[Handwritten signature]

3^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 2044/2013 απόφαση του Εφετείου Αθηνών

νο στην πληρωμή της δικαστικής τους δαπάνης. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο με την εκκαλουμένη απόφαση του, κατήργησε τη δίκη ως προς τον πέμπτο των εναγόντων Αριστοτέλη Φθαμπούτογλου, ο οποίος παραιτήθηκε του δικογράφου της αγωγής (εγκύρως, παρότι αναγκαίος ομόδικος των λοιπών εναγόντων κατ'αρθ. 76 παρ. 2 ΚΠολΔ – σχετ. Κεραμεύς /Κονδύλης /Νίκας ΕρμΚΠολΔ, κάτω από το άρθρο 76, με εκεί παραπομπές στη νομολογία) και αφού έκρινε κατά τα λοιπά την αγωγή παραδεκτή (εμπρόθεσμη καθότι ασκηθείσα εντός της βραχείας εξαμηνιαίας από τη λήψη της απόφασης, αποσβεστικής προθεσμίας προσβολής των ελαττωματικών αποφάσεων) και νόμιμη, απέρριψε αυτή ως αβάσιμη από ουσιαστική άποψη. Οι ενάγοντες και ήδη εκκαλούντες, παραπονούνται κατά της αποφάσεως αυτής με την κρινόμενη έφεσή τους και τους κατ' ιδίαν λόγους αυτής, οι οποίοι ανάγονται σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και κακή εκτίμηση των αποδείξεων και ζητούν την εξαφάνιση της εκκαλουμένης προκειμένου να γίνει δεκτή η αγωγή τους και να ακυρωθεί η προσβαλλομένη απόφαση.

I. Σύμφωνα με το άρθρο 93 ΑΚ, η συνέλευση των μελών αποτελεί το ανώτατο όργανο του σωματείου και αποφασίζει για κάθε υπόθεσή του που δεν υπάγεται στην αρμοδιότητα άλλου οργάνου. Η συνέλευση, αν το καταστατικό δεν ορίζει διαφορετικά, ιδίως εκλέγει τα πρόσωπα της διοίκησης, αποφασίζει για την είσοδο ή την αποβολή μέλους, εγκρίνει τον ισολογισμό, αποφασίζει για τη μεταβολή του σκοπού του σωματείου, για την τροποποίηση του καταστατικού και για τη διάλυση

του σωματείου. Από τη διάταξη αυτή και σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 99 και 100 ΑΚ, κατά τις οποίες για τη λήψη απόφασης, όσον αφορά την τροποποίηση του καταστατικού ή τη διάλυση του σωματείου απαιτείται η παρουσία των μισών τουλάχιστον μελών και η πλειοψηφία των τριών τετάρτων (3/4) των παρόντων, για τη μεταβολή δε του σκοπού του σωματείου απαιτείται συναίνεση όλων των μελών, προκύπτει ότι υπάγεται στην αποκλειστική αρμοδιότητα της συνέλευσης των μελών του σωματείου η απόφαση για την τροποποίηση (ουσιώδη ή μη) του καταστατικού του, η οποία λαμβάνεται με ειδική απαρτία και πλειοψηφία, αρμοδιότητα την οποία ήθελε ο νομοθέτης, παρά τη λεκτική διατύπωση της παρ. 2 του άρθρου 93 ΑΚ, λόγω της σοβαρότητας που αποδίδεται στα ως άνω θέματα και δεν μπορεί να ανατεθεί από το καταστατικό του σωματείου σε άλλο όργανο αυτού. Η διάταξη αυτή είναι αναγκαστικού χαρακτήρα και δεν επιτρέπει αντίθετη ρύθμιση με το καταστατικό (Γ.Λεβέντη: ΕργΝ (1986) σελ. 132, Κρητικός: Δίκαιο Σωματείων και Συνδικαλιστικών Οργανώσεων παρ.14 ΙΙ σελ. 193, Καρακατσάνης στην ΕρμΑΚ αρθ.93). Περαιτέρω, με τη ρύθμιση της ΑΚ 91, για τον κανόνα του αμεταβίβαστου της ιδιότητας του μέλους του σωματείου, αποδίδεται ο προσωπικός χαρακτήρας της ιδιότητας που συνδέει το μέλος με το σωματείο, σε αντίθεση με την ιδιότητα του μέλους κεφαλαιουχικών εταιριών. Έτσι λοιπόν, κατ' αρχήν απαγορεύεται η μέσω αντιπροσώπου άσκηση των δικαιωμάτων που πηγάζουν από την ιδιότητα του μέλους (π.χ. συμμετοχή σε ψηφοφορία). Ο κανόνας όμως του άρθρου 91 ΑΚ, του ανεπιδέκτου της αντιπροσώπευσης των μελών κατά τις Γενικές Συνελεύσεις των σωματείων, και επομένως, κατά τη λήψη αποφάσεων, είναι ενδοτικού δικαίου και ισχύει όταν λείπει διάφορη πρόβλεψη στο καταστατικό. Συνεπώς, το καταστατικό μπορεί εγκύρως να

Γεωργιάδης
Η Εισηγήτρια

4^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 2044/2013 απόφαση του Εφετείου Αθηνών

προβλέπει την αντιπροσώπευση των μελών στις ΓΣ από άλλο μέλος στην άσκηση των δικαιωμάτων του μέλους, όπως στη συμμετοχή σε ψηφοφορία στη ΓΣ που αφορά εκλογές ή άλλα θέματα, πολύ περισσότερο αφού ο αντιπρόσωπος θα έχει εκουσίως επιλεγεί από το μέλος του σωματείου. Συνεπώς, η Γενική Συνέλευση συγκροτείται εγκύρως για τη λήψη αποφάσεως με τα επιτρεπώς κατά το καταστατικό παριστάμενα μέλη με αντιπρόσωπο (σχετ. ΑΠ 203/2006, ΑΠ 1305/2003 ΤΝΠ Νόμος, ΕφΘεσ. 2313/68 Αρμ. 23.296, Κρητικός, ο.π. παρ.10 ΙΙ σελ. 160-161, contra ΕΑ 7895/1991 ΕΔνη 1994.119, ΕΑ 2389/79 ΝοΒ 27.1991).

ΙΙ. Κατά τη διάταξη του άρθρου 101 ΑΚ, απόφαση της συνέλευσης [σωματείου] είναι άκυρη, αν αντιβαίνει στο νόμο ή στο καταστατικό. Την ακυρότητα κηρύσσει το δικαστήριο ύστερα από αγωγή μέλους που δεν συναίνεσε ή οποιουδήποτε άλλου έχει έννομο συμφέρον. Η αγωγή αποκλείεται μετά την πάροδο έξι μηνών από την απόφαση της συνέλευσης. Η απόφαση που κηρύσσει την ακυρότητα ισχύει έναντι όλων. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι η απόφαση της Γενικής Συνέλευσης σωματείου, καθώς και οι αποφάσεις των άλλων οργάνων τούτου εφόσον αντιβαίνουν στο νόμο ή το καταστατικό είναι άκυρες (σχ. ΑΠ 408/2004 ΝοΒ 2005. 671, ΑΠ 1208/1988 ΕΕΔ 48.1012, ΑΠ 1430/1987 ΕΕΔ 48. 865), η ακυρότητα όμως αυτή, ένεκα γενικότερων λόγων δημοσίας τάξεως και ασφάλειας των συναλλαγών, απαιτείται απαραιτήτως να κηρυχθεί από το δικαστήριο ύστερα από αγωγή, η οποία έχει διαπλαστικό χαρακτήρα, καθόσον με αυτή επιδιώκεται η ανατροπή της με την

ελαττωματική απόφαση δημιουργηθείσας κατάστασης και θε-
μελίωση νέας, με απόφαση δικαστική, με την οποία εξαφανίζε-
ται (ακυρώνεται) αναδρομικά η απόφαση της ΓΣ ή του ΔΣ ή
της ΕΕ (σχ. ΕφΛαρ.144/2010 ΕπισκΕμπΔ 2010.842). Έτσι, για
να συντρέχει οποιαδήποτε τέτοια ακυρότητα ή ακύρωση της
απόφασης πρέπει αυτή, να έχει ληφθεί κατά παράβαση των πιο
πάνω στο νόμο αναφερομένων προϋποθέσεων ή εκείνων που
στο καταστατικό του Σωματίου ορίζονται για τη λήψη της
απόφασης τούτου, μάλιστα δε, όπως γίνεται γενικά δεκτό, κα-
τά την αληθινή έννοια της τελευταίας πιο πάνω διάταξης, για
την επέλευση των εν λόγω αποτελεσμάτων, πρέπει να υπάρχει
οπωσδήποτε και αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της όποιας παρά-
βασης (του νόμου ή του καταστατικού) και της απόφασης που
λήφθηκε, υπό την έννοια ότι καίτοι διαπιστώνεται ότι κατά τη
λήψη μιας αποφάσεως από τη ΓΣ παραβιάστηκε ο νόμος ή το
καταστατικό, τελικώς η απόφαση δεν ακυρώνεται γιατί δεν
υπάρχει αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της διατάξεως που παραβι-
άστηκε και της αποφάσεως που έλαβε η ΓΣ, το σχήμα δηλαδή
της αιτιώδους συνάφειας λειτουργεί εναντίον της ακυρωσίας
και υπέρ της διατηρήσεως της κατά τα άλλα ελαττωματικής
αποφάσεως της ΓΣ (σχ. Κρητικός, Δίκαιο Σωματείων ο.π. σελ.
275, ΟΛΑΠ 410/1963, ΑΠ 408/2004, ΑΠ 567/93 ΕΔνη 35.
1367, ΑΠ 1116/1997, ΕΑ 3920/2002, Κρητικός «Άκυροι απο-
φάσεις Γεν. Συνελεύσεων Σωματείων» παρ.16, όπου και άλλες
παραπομπές).

Επισημάνσεις
Επισημάνσεις
φμ

III. Κάθε μεταβολή του περιεχομένου καταστατικού σω-
ματίου επιβαλλόμενη κατά κανόνα λόγω διαπιστώσεως κενών
ή εσφαλμένων ρυθμίσεων του καταστατικού είτε από την α-
νάγκη προσαρμογής ρυθμίσεων του καταστατικού στη νέα κα-
τάσταση πραγμάτων και ανεξάρτητα από το αν είναι τυπική ή
ουσιαστική η μεταβολή, γίνεται μέσα στα πλαίσια που χαράσσει

5ο φύλλο της υπ' αριθμ. 2044/2013 απόφαση του Εφε-
τείου Αθηνών

ο νόμος και το καταστατικό. Η τροποποίηση του καταστατικού δεν αφορά μόνο τις σχέσεις του σωματείου με τα μέλη του αλλά και τους τρίτους και για το λόγο αυτό ο νόμος, όπως προκύπτει από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 84, 93 και 99 ΑΚ προβλέπει μια τυπική διαδικασία για την τροποποίηση του καταστατικού απαιτώντας αφ' ενός μεν, αυξημένα ποσοστά απαρτίας και πλειοψηφίας, αφ' ετέρου δε, δικαστική παρέμβαση προκειμένου να διαπιστωθεί με δικαστική απόφαση η τήρηση των νομίμων διατυπώσεων. Για τη τροποποίηση του καταστατικού του σωματείου, απαιτείται απόφαση της Γενικής Συνελεύσεως των μελών του (ΑΚ 93), η οποία λαμβάνεται νόμιμα με την παρουσία των μισών τουλάχιστον μελών και πλειοψηφία των τριών τετάρτων των παρόντων (ΑΚ 99- σχετ. ΕΑ 245/1993 ΤΝΠ Νόμος). Περαιτέρω, η διάταξη αυτή που αναφέρεται στην τροποποίηση του καταστατικού σωματείου απαιτεί την άνω ορισμένη ελάχιστη απαρτία και πλειοψηφία, η οποία υπολογίζεται με βάση το σύνολο των εγγεγραμμένων μελών, αφού δεν γίνεται καμία διάκριση. Το καταστατικό του σωματείου πρέπει, ειδικώς ως προς τη ρύθμιση των απαιτούμενων για την τροποποίηση του ποσοστών απαρτίας και πλειοψηφίας, να ακολουθεί υποχρεωτικώς τη ρύθμιση του άρθρου 99 ΑΚ, η οποία είναι διάταξη αναγκαστικού δικαίου και προβλέπει τα ελάχιστα αναγκαία ποσοστά για την τροποποίηση του, απαγορευομένης της καταστατικής προβλέψεως μικρότερων (ελαστικότερων) ποσοστών και επιτρεπομένης μόνο της προβλέψεως μεγαλύτερων (αυστηρότερων) ποσοστών απαρτίας και πλειοψηφίας, διότι άλλως θα καταστρατηγείτο ο σκοπός του νόμου που επέβαλε τα αυξημένα αυτά ποσοστά χάριν της

προστασίας των συμφερόντων του ιδίου του σωματείου όταν πρόκειται να ληφθούν αποφάσεις για σοβαρά θέματα, όπως είναι η τροποποίηση του καταστατικού του. Σε περίπτωση κατά την οποία έχει εγκριθεί καταστατικό σωματείου που προβλέπει μικρότερα ποσοστά απαρτίας και πλειοψηφίας από αυτά που ορίζει το άρθρο 99 ΑΚ για την τροποποίησή του, η διάταξη αυτή δεν εγκυροποιείται αλλά παραμένει άκυρη και το θέμα ρυθμίζεται απ' ευθείας από το νόμο, δηλαδή από τη ρητή διάταξη του άρθρου 99 ΑΚ (σχετ. ΑΠ 263/2009, ΕφΘεσ. 2706/2002 ΕΕργΔ 2003 528, ΕφΘεσ. 245/1993 ΑρχΝ 1994.124, ΕφΑθ. 7895/1991 ΕΔνη 1994.119, ΕφΘεσ. 1045/1991 Αρμ. 1992.7). Η απόλυτη πλειοψηφία όπως και η εξιδιασμένη ή αυξημένη, υπολογίζεται σε ορισμένη βάση, τέτοια δε είναι κατά κανόνα η απαρτία η οποία συγκροτείται από τα παρόντα μέλη. Τόσο το άρθρο 97 § 1α (απόλυτη πλειοψηφία), όσο και το άρθρο 99 του ΑΚ (εξιδιασμένη πλειοψηφία) ως βάση για τον υπολογισμό της πλειοψηφίας αναφέρουν τα παρόντα μέλη, για την εξαγωγή δε του μέτρου της απόλυτης πλειοψηφίας υπολογίζονται τόσο οι απέχοντες κατά την ψηφοφορία που ακολουθεί όσο και εκείνοι που δίνουν άκυρη ψήφο. Τούτο συνάγεται από τη ρητή διατύπωση των παραπάνω διατάξεων του ΑΚ όπου αναφέρεται για "παρόντα" και όχι για "ψηφίζοντα" ή "εγκύρως ψηφίζοντα" μέλη. Η παραδοχή ενδεχομένως, της αντίθετης άποψης, θα ενείχε αντίφαση, αφού εκείνα από τα μέλη που μεταγενέστερα απέχουν κατά την ψηφοφορία ή ψηφίζουν ακύρως, έχουν προηγουμένως υπολογισθεί για το σχηματισμό της απαρτίας (σχετ. ΕφΠειρ. 1221/1996, ΕφΘεσ. 2609/1989 ΕΔνη 32.1366, Καρακατσάνης στην ΕρμΑΚ, άρθρο 97 αρ.6, ΑΘ.Κρητικός: Όρια νόμιμης λειτουργίας συλλογικών οργάνων σωματείων κ.λ.π., εκδ.1994, §271 και υπό αυτή σημείωση με αριθμό 59, όπου και λοιπές παραπο-

Επισημάνσεις
Ε. Βασιλείου
09/11

[Handwritten signature]

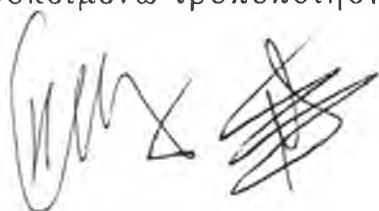

6^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 2044/2013 απόφαση του Εφετείου Αθηνών

μπές στη νομολογία και τη θεωρία, Α.Γκούτα, Αρμ. 1978 σελ.766). Περαιτέρω, η ΓΣ πρέπει να έχει την απαιτούμενη από το νόμο ή το καταστατικό για κάθε περίπτωση απαρτία, σε όλη τη διάρκεια της συνεδριάσεως. Η μετά την έναρξη της συνελεύσεως αποχώρηση τόσοσ αριθμού μελών, ώστε να μη διατηρείται πλέον η απαρτία, επηρεάζει την τελευταία και δεν επιτρέπει τη νόμιμη λήψη αποφάσεως. Η παρόλα αυτά τυχόν λαμβανόμενη απόφαση είναι άκυρη κατά την ΑΚ 101, η ακυρότητα όμως αυτή αναφέρεται μόνον σε εκείνη τη χωριστή απόφαση της ΓΣ κατά τη λήψη της οποίας δεν υπήρχε η απαιτούμενη απαρτία λόγω της εν τω μεταξύ αποχωρήσεως αριθμού μελών που επηρέαζαν αρνητικά το σχηματισμό απαρτίας. Δεν θίγονται δηλαδή οι άλλες αποφάσεις που η ίδια η ΓΣ έλαβε προηγουμένως κανονικά επάνω σε άλλα θέματα (σχετ. Κρητικός, Δίκαιο Σωματείων και Συνδ. Οργανώσεων, παρ. 16 ΙΙ, σελ. 227, Κρητικός, Όρια νόμιμης λειτουργίας συλλογικών οργάνων σωματείων, εκδ.1994, σελ.62-63, Ντάσιος, Εργατικό Δικονομικό Δίκαιο, 1996 τ.Β' σελ. 315, Βλαστός Σωματειακή και Συνδικαλιστική Νομοθεσία και Νομολογία 1991, σελ.201).

Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων που εξετάστηκαν κατά πρόταση των διαδίκων, οι οποίες περιλαμβάνονται στα ταυτάριθμα με την εκκαλουμένη απόφαση πρακτικά συνεδριάσεως, οι οποίες εκτιμώνται ανάλογα με το λόγο γνώσεως και το βαθμό αξιοπιστίας εκάστου, καθ' εαυτές και σε συνδυασμό μεταξύ τους, αλλά και με τις λοιπές αποδείξεις, από όλα τα έγγραφα που οι διάδικοι μετ' επικλήσεως προσκομίζουν, ουδενός των οποίων παραλήφθηκε η συνεκ-

τίμηση, δεδομένου ότι η μνεία ορισμένων από αυτά είναι ενδεικτική, τα οποία χρησιμεύουν ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα για την συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, εφ' όσον επιτράπηκε το εμάρτυρο αποδεικτικό μέσο, λαμβανομένων υπόψη αυτεπαγγέλτως των διδαγμάτων της κοινής πείρας (αρθ.336 παρ.4 ΚΠολΔ), πλήρως αποδείχθηκαν τα εξής: Το εναγόμενο σωματείο με την επωνυμία «ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ (ΕΕΤΕΜ)» αποτελεί ένωση προσώπων που δεν επιδιώκει κερδοσκοπικό σκοπό, έχει συσταθεί σύμφωνα με τις διατάξεις για τα κοινά σωματεία του ΑΚ από το έτος 1943 δυνάμει της με αριθμό 1537/11.3.1943 δικαστικής αποφάσεως, λειτουργεί σύμφωνα με το εγκριθέν και διαδοχικώς τροποποιηθέν καταστατικό του, έχει καταχωρηθεί στα βιβλία σωματείων του Πρωτοδικείου Αθηνών με αριθμό μητρώου 3031, εδρεύει στην Αθήνα και έχει πάνω από 40.000 εγγεγραμμένα μέλη, μηχανικούς όλων των κλάδων, πτυχιούχους ΤΕΙ, ΑΣΠΑΙΤΕ, και ισοτίμων σχολών του εσωτερικού και εξωτερικού, οι οποίοι μάλιστα συμμετέχουν σ' αυτό υπό αντιτιθέμενα επαγγελματικά συμφέροντα και στόχους, καθόσον το εναγόμενο περιλαμβάνει ως μέλη του, μηχανικούς πτυχιούχους είκοσι επτά (27) διαφορετικών ειδικοτήτων, εργαζόμενους με συμβάσεις εξηρημένης εργασίας στον ιδιωτικό τομέα, ή ελεύθερους επαγγελματίες, εργοδότες αλλά και δημοσίους υπαλλήλους, συνδεδεμένους όμως αρρήκτως με το στοιχείο της κοινής επιστημονικής τους ιδιότητας και των κοινών επιστημονικών στόχων, όπως αυτοί προκύπτουν από το σκοπό του σωματείου. Ειδικότερα, ο σκοπός του εναγομένου σωματείου, ο οποίος διαλαμβάνεται στο άρθρο 2 του καταστατικού του, όπως αυτό αποτυπώθηκε μετά την τελευταία προ της ασκήσεως της ένδικης ακυρωτικής αγωγής, και συνεπώς κρίσιμη εν προκειμένω τροποποίησή του, δυνάμει της με αριθμό

7ο φύλλο της υπ' αριθμ. 2044/2013 απόφαση του Εφε-
κείου Αθηνών

1129/26.2.1999 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, νομίμως καταχωρηθέν στα βιβλία αναγνωρισμένων σωματείων του Πρωτοδικείου Αθηνών (σχετ. προσκ. με αριθμό 2768/26.9.2011 πιστοποιητικό του Γραμματέα του Πρωτοδικείου Αθηνών με ημερομηνία κατάθεσης της αποφάσεως για τις τροποποιήσεις την 23.4.1999), προσδιορίζει τον επιστημονικό χαρακτήρα του εναγομένου, ο οποίος είναι συγκεκριμένα ο ακόλουθος: «Η προάσπιση και εξύψωση της επιστημονικής-τεχνολογικής στάθμης των μελών της, ιδιαίτερα στους τομείς της εφαρμοσμένης έρευνας και τεχνικής, η συμβολή στην προαγωγή της τεχνογνωσίας και τεχνολογίας γενικά και σε συνεργασία με άλλους φορείς, η προστασία των κοινών επιδιώξεων και συμφερόντων των μελών της με κάθε τρόπο, η συμβολή στην εφαρμογή των μεθόδων και τρόπων για ορθολογική οργάνωση, διοίκηση και διαχείριση, με σκοπό τη βελτίωση της αποδοτικότητας και αύξηση της παραγωγικότητας, η μελέτη ιδιαίτερα του θέματος της ορθής διάρθρωσης και του αναγκαίου επιπέδου της τεχνικής εκπαίδευσης σε σχέση με τις ανάγκες της παραγωγής και τέλος η ανάπτυξη πνεύματος συνεργασίας και αλληλεγγύης μεταξύ των μελών και των άλλων εργαζομένων». Ο χαρακτήρας του εναγομένου ως κοινού (επιστημονικού) σωματείου, η σύσταση και λειτουργία του οποίου είναι σύμφωνη με τις προβλέψεις των άρθρων 78-106 του ΑΚ, δεν μεταβάλλεται από το γεγονός της εθελοντικής μαζικής συμμετοχής σ' αυτό των μελών του (πάνω από 40.000 μέλη ως προεκτέθηκε), σε de facto αντιπροσωπευτική επαγγελματική οργάνωση, εξ αιτίας της ως προεκτέθηκε, απολύτου διαστάσε-

ως μεταξύ των επαγγελματικών συμφερόντων και διεκδικήσεων των μελών τους ως κοινωνικών εταίρων, τούτο δε πολύ περισσότερο αφού, μικτά σωματεία (κοινά του ΑΚ και επαγγελματικά του ν. 1712/1987 και ήδη ν. 2081/1982) δεν αναγνωρίζονται στο νόμο (βλ. εξαντλητική παράθεση του κύκλου των προσώπων που μπορούν να είναι μέλη επαγγελματικού σωματείου στο νόμο 1712/1987 χωρίς δυνατότητα εγγραφής σ' αυτά εργαζομένων ή δημοσίων υπαλλήλων και σχετ. ΑΠ 561/2007 ΤΝΠ Νόμος, ΑΠ 1665/1983 ΝοΒ 1984.1528) η μεταβολή δε του σκοπού ενός σωματείου, υπό την έννοια της ολοσχερούς αλλαγής των κατευθύνσεων και στόχων του κατά τρόπο ώστε να διαφοροποιείται πλήρως η μορφή, η ταυτότητα και η ουσία του, αξιώνει τη συναίνεση όλων των μελών του, σύμφωνα με την αναγκαστικού δικαίου διάταξη του άρθρου 100 του ΑΚ, περιστατικό του οποίου δεν έγινε επίκληση, ούτε εξ άλλου προέκυψε από τις αποδείξεις. Τα όργανα του εναγόμενου, σύμφωνα με το άρθρο 13 του υπόψη καταστατικού (εγκριθέντος με τη με αριθμό 1129/99 απόφαση ως προεκτέθηκε) είναι (α) το Συνέδριο, (β) το Κεντρικό Διοικητικό Συμβούλιο, (γ) η Εξελεγκτική Επιτροπή, (δ) το Πειθαρχικό Συμβούλιο και (ε) η Κεντρική Εφορευτική Επιτροπή, ενώ σύμφωνα με το επόμενο (14^ο) άρθρο, ανώτατο κυρίαρχο όργανο του εναγομένου είναι το Συνέδριο, το οποίο απαρτίζεται από αντιπροσώπους των περιφερειακών τμημάτων της Ένωσης, έχει την ανώτατη εποπτεία και αποφασίζει για κάθε υπόθεση της Ένωσης και για κάθε θέμα που κατά τις διατάξεις του καταστατικού δεν ανήκει στην αρμοδιότητα άλλου οργάνου της Ένωσης, και ιδίως τροποποιεί, αναμορφώνει ή συμπληρώνει το καταστατικό της ΕΕΤΕΜ και αποφασίζει για την ενδεχόμενη διάλυσή της (αρθ.14 παρ.θ' του καταστατικού). Το ανώτατο όργανο του εναγομένου (Συνέδριο) συγκαλείται στην Αθήνα, ή όπου αλλού έχει αποφα -

Επιμελητής
Ε.Ε.Τ.Ε.Μ.

8ο φύλλο της υπ' αριθμ. 2044/2013 απόφαση του Εφε-
του Αθηνών

—σιστεί κατά την ημέρα προκήρυξής του, τακτικά μεν κά-
θε τρία χρόνια και εκτάκτως με απόφαση της ΚΔΕ ή έπειτα
από αίτημα του 1/20 των εγγεγραμμένων μελών, όπου αναφέ-
ρονται τα θέματα που θα συζητηθούν. Ακολουθως, και στο άρ-
θρο 16 του καταστατικού του εναγομένου ορίζεται, ότι το Συ-
νέδριο της Ένωσης θεωρείται ότι έχει απαρτία όταν παρευρί -
σκεται το ένα δεύτερο συν ένα ($1/2 + 1$) των εκλεγμένων Συ-
νέδρων, στο δε άρθρο 17 αυτού ότι, με την επιφύλαξη των άρ-
θρων 99 και 100 του ΑΚ για την τροποποίηση του καταστατι-
κού, που γίνεται κατ' άρθρο 42 του καταστατικού από το Συ-
νέδριο της Ένωσης, και την διάλυση του σωματείου, εκτός από
την ύπαρξη της απαρτίας που ορίζει η παράγραφος 1 εδαφ. α'
του προηγούμενου άρθρου, απαιτείται πλειοψηφία των $3/4$ των
παρόντων, καθώς και η ψήφιση του κατ' αρχήν, κατά άρθρο
και στο σύνολο, ενώ στο άρθρο 26 του καταστατικού ορίζεται
ότι κάθε τρία χρόνια και κατά τους μήνες από την προκήρυξη
μέχρι τη σύγκληση του Συνεδρίου, τα ΔΣ των περιφερειακών
τμημάτων (ΠΤ) συγκαλούν υποχρεωτικά προσυνεδριακές ΓΣ
των μελών τους, στις οποίες μετέχουν με δικαίωμα ψήφου, μό-
νο εκείνα τα μέλη που έχουν εκπληρώσει τις ταμειακές τους
υποχρεώσεις προς την Ένωση, ενώ το ΚΔΣ είναι υποχρεωμένο
να έχει αποστείλει στα ΔΣ των περιφερειακών τμημάτων τις
εισηγήσεις του προς το Συνέδριο, ένα μήνα πριν από την ημε-
ρομηνία πραγματοποίησής του για το τακτικό και 15 ημέρες
πριν για το έκτακτο. Με την από 28.9.2007 απόφαση του Κεν-
τρικού Διοικητικού Συμβουλίου του εναγομένου σωματείου
αποφασίστηκε η σύγκληση του 18^{ου} τακτικού καταστατικού

συνεδρίου του, το οποίο μετά συνεδρίαση στις 1 και 2 Δεκεμβρίου 2007 της γενικής συνέλευσης των εκλεκτόρων του εναγομένου (του Συνεδρίου δηλαδή, του άρθρου 14 του καταστατικού ως του ανώτατου και κυρίαρχου οργάνου του σωματείου) έλαβε εγκύτως απόφαση για τροποποίηση του καταστατικού του εναγομένου σωματείου, όπως τούτο κρίθηκε τελεσιδικώς με τη με αριθμό 377/2010 απόφαση του Εφετείου Αθηνών, που καταχωρήθηκε αρμοδίως στα βιβλία σωματείων του Πρωτοδικείου Αθηνών και η οποία εκδόθηκε κατόπιν ασκήσεως εφέσεως του υπ' όψη σωματείου επί της με αριθμό 7208/27.11.2008 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, συναφώς προς την έγκριση τροποποιήσεων του σωματείου. Η τελευταία εξαφανίσθηκε με την παραπάνω τελεσίδικη απόφαση, διότι παρόλο που στο παραπάνω 18^ο Συνέδριο δεν ελήφθη απόφαση για τροποποίηση της επωνυμίας του σωματείου, εσφαλμένως δέχθηκε ότι στο παραπάνω συνέδριο η επωνυμία του σωματείου τροποποιήθηκε σε «ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ». Ακολούθως, στις 30.1.2009 το Κεντρικό Διοικητικό Συμβούλιο (ΚΔΣ) του εναγομένου αποφάσισε τη σύγκληση εκτάκτου συνεδρίου, στις 21.3.2009, με θέμα ημερήσιας διατάξεως την προσαρμογή του εγκριθέντος καταστατικού στο διατακτικό της με αριθμό 7208/2008 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, δηλαδή την λήψη απόφασης για τροποποίηση της επωνυμίας του σε «επαγγελματική ένωση» και μάλιστα παρόλο που προηγουμένως, δηλαδή στις 16/3/2009, αμφισβητώντας κατά τούτο την ορθότητα του διατακτικού της παραπάνω αποφάσεως, είχε ασκήσει έφεση κατ' αυτής. Προς τούτο, απέστειλε, κατά τη ρητή πρόβλεψη του άρθρου 26 παρ.1 εδ.1 του καταστατικού, εμπρόθεσμα την εισήγησή του στα Διοικητικά Συμβούλια των περιφερειακών τμημάτων, στις 27.2.2009,

1215-4000-1111
Εκπαιδευτική
Επιτροπή

— χωρίς όμως προηγουμένως να συγκαλέσει προσυνεδριακές γενικές συνελεύσεις στα περιφερειακά τμήματα του σωματείου. Την υποχρέωση αυτή το εναγόμενο, όπως από το προεκτεθέν κείμενο του εν λόγω καταστατικού αποδείχθηκε (άρθ.26 παρ.1), δεν είχε σε περίπτωση σύγκλησης εκτάκτου Συνεδρίου, αφού στο άρθρο αυτό προβλέπεται ρητώς υποχρεωτική σύγκληση προσυνεδριακών ΓΣ κάθε τρία χρόνια, δηλαδή κάθε φορά που συγκαλείται τακτικό συνέδριο κατ' άρθρο 15 του καταστατικού και όχι έκτακτο όπως στην προκειμένη περίπτωση. Εξ άλλου, ούτε το γεγονός της αντιφατικής δράσεως του εναγομένου να προκαλέσει έκτακτο συνέδριο με στόχο την τροποποίηση της επωνυμίας του σωματείου και ταυτοχρόνως να εφεσιβάλλει την δικαστική απόφαση που τροποποιούσε αυτή, κατέστησε το θέμα της ημερήσιας διάταξης του ενδίκου Συνεδρίου ασαφές, δεδομένου ότι η αναφορά στο διατακτικό της εν λόγω δικαστικής απόφασης παρέπεμπε ευθέως τα μέλη του συνεδρίου στο ζήτημα της τροποποιήσεως της επωνυμίας του εναγομένου σωματείου. Η εκκαλουμένη απόφαση που έκρινε ότι δεν συνέτρεξε ακυρότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως για τους λόγους αυτούς, έστω και με διαφορετική αιτιολογία που αντικαθίσταται με αυτή της παρούσας (άρθρο 534 ΚΠολΔ), δεν έσφαλε και πρέπει ο τρίτος και πέμπτος λόγος έφεσης που υποστηρίζουν τα αντίθετα να απορριφθούν ως αβάσιμοι. Αποδείχθηκε περαιτέρω, ότι στις διαδικασίες του εν λόγω εκτάκτου καταστατικού συνεδρίου, συναφώς προς τη λήψη της απόφασης τροποποίησης της επωνυμίας του σωματείου, συμμετείχαν οι εκλεγμένοι σύνεδροι από όλα τα περιφερειακά τμήματα

του εναγομένου που είναι συνεστημένα πανελλαδικώς, με το-
πική διοικητική αυτονομία, προκειμένου να είναι δυνατή η ε-
νεργός συμμετοχή όλων των μελών του εναγομένου στην επι-
δίωξη και πραγματοποίηση των σκοπών του (άρθρο 24 παρ.1
του καταστατικού). Η σύμφωνη με το καταστατικό αντιπροσώ-
πευση των μελών της Γενικής Συνέλευσης του εναγομένου σω-
ματείου μέσω των εκλεγμένων μελών των περιφερειακών τμη-
μάτων, και η εντεύθεν λήψη της προσβαλλομένης απόφασης
από αυτούς και όχι από τα μέλη της ΓΣ του σωματείου ατομι-
κώς, δεν είναι αντίθετη προς το νόμο, σύμφωνα και με όσα α-
ναλυτικά προεκτέθηκαν στην υπό στοιχείο Ι μείζονα σκέψη της
παρούσας, λαμβανομένης υπόψη της ενδοτικού δικαίου διατά-
ξεως του άρθρου 91 ΑΚ, που επιτρέπει ως εκ της φύσεώς της,
απόκλιση από την αρχή της προσωποπαγούς σχέσης του μέλους
— προς το σωματείο, και άσκηση των δικαιωμάτων του μέλους
του σωματείου, είτε από άλλο μέλος αντιπρόσωπο αυτού σε
Γενικές Συνελεύσεις (ΑΠ 203/2006, ΑΠ 1305/2003 ο.π.) είτε
από μέλος-εκλέκτορα που έχει αναδειχθεί ως αντιπρόσωπος
των μελών των Γενικών Συνελεύσεων των περιφερειακών τμη-
μάτων του σωματείου ως εν προκειμένω, αλλά και του γεγονό-
τος ότι η ανάδειξη του Συνεδρίου των μελών των περιφερεια-
κών οργάνων ως κυρίαρχου οργάνου του εναγομένου ουδέποτε
αμφισβητήθηκε από της ιδρύσεως του το έτος 1943. Συνεπώς,
ο ισχυρισμός των εναγόντων που επαναφέρεται με τον πρώτο
λόγο της κρινόμενης έφεσής τους, ότι η προσβαλλόμενη από-
φαση τροποποίησης της επωνυμίας του εναγομένου σωματεί-
ου, ελήφθη σύμφωνα μεν, με το καταστατικό του τελευταίου,
αλλά αντίθετα προς το νόμο, αφού ελήφθη από άλλο πλην της
Γενικής Συνελεύσεως του σωματείου όργανο, πρέπει να απορ-
ριφθεί ως αβάσιμος, όπως έκρινε και η εκκαλουμένη που δεν
έσφαλε κατά τούτο. Εξ άλλου, το συνομολογούμενο στην ένδι-

Θεωρήθηκε
Η Εισαγγελέα

9/2/11

10^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 2044/2013 απόφαση του Εφε-
τείου Αθηνών

κη αγωγή, από τον δεύτερο των εναγόντων, κάτοικο Αθηνών και ως εκ τούτου μη ανήκοντα σε περιφερειακό τμήμα του εναγομένου γεγονός ότι καλείται να ψηφίσει στις αρχαιρεσίες των αντιπροσώπων – συνέδρων προς εκπροσώπηση του στο Συνέδριο του εναγομένου, αναγκαίως σημαίνει ότι αυτός εκπροσωπείται από εκουσίως επιλεγόμενο από τον ίδιο, αντιπρόσωπο-σύνεδρο, ο οποίος ως εκ της φύσεως του θεσμού της αντιπροσωπεύσεως, προβαίνει σε δηλώσεις βουλήσεως στο όνομα και για λογαριασμό του αντιπροσωπευομένου, ώστε δεν συντρέχει περίπτωση μη πραγματικής συμμετοχής του δευτέρου ενάγοντος κατοίκου Αθηνών, στις Γενικές Συνελεύσεις του εναγομένου σωματείου. Τούτο πολύ περισσότερο αφού, δεν εκτίθεται στην προκειμένη περίπτωση, ότι για κάποιο συγκεκριμένο λόγο τα συμφέροντα του αντιπροσωπευομένου μέλους συγκρούονται με αυτά του αντιπροσώπου συνέδρου (ΑΚ 235). Δεν αποδείχθηκε συνεπώς, παράβαση του νόμου ή του καταστατικού από την έλλειψη της φυσικής παρουσίας του δευτέρου ενάγοντος στις ΓΣ του εναγομένου σωματείου, και δη παράβαση που επηρέασε αιτιωδώς την ένδικη δικαιοπραξία. Το Πρωτοβάθμιο δικαστήριο που έκρινε ομοίως, δεν έσφαλε και πρέπει ο υποστηρίζων τα αντίθετα δεύτερος λόγος έφεσης να απορριφθεί ως αβάσιμος. Αποδείχθηκε περαιτέρω, από τα προσκομιζόμενα με επίκληση απομαγνητοφωνημένα πρακτικά του 19^{ου} εκτάκτου συνεδρίου της 21.3.2009 ότι σε αυτό παρέστησαν 178 σύνεδροι από σύνολο 268, εκ των οποίων κατά την ψηφοφορία υπέρ της έγκρισης επί της αρχής τροποποίησης του καταστατικού, ήσαν παρόντες 188 σύνεδροι, εκ των οποίων ψήφισαν υπέρ 153, λευκά 3 και οι υπόλοιποι δε ψήφισαν. Ακολούθως, επί

του άρθρου της τροποποίησης της επωνυμίας του σωματείου σε «Επαγγελματική-Επιστημονική Ένωση Τεχνολογικής Εκπαίδευσης Μηχανικών» με το ίδιο αρκτικόλεξο «ΕΕΤΕΜ» επί παρόντων 174 συνέδρων, ψήφισαν 170 υπέρ, 0 κατά και 4 λευκά. Τέλος, κατά την τελική ψηφοφορία, επί του συνόλου των τροποποιήσεων, επί παρόντων 127 συνέδρων, ψήφισαν 99 υπέρ, 25 κατά και 3 λευκά. Συνεπώς, αποδεικνύεται, ότι η απαιτούμενη απαρτία, η οποία σύμφωνα με το άρθρο 16 του καταστατικού υφίσταται όταν παρευρίσκεται το ένα δεύτερο συν ένα $(1/2+1)$ των εκλεγμένων Συνέδρων, δηλαδή εν προκειμένω $(268:2=134+1=)$ 135 μέλη, δεν διατηρήθηκε καθ' όλη τη διάρκεια της συνεδριάσεως, αφού στην κατ' αρχήν τη ψηφοφορία υπήρχε απαρτία, παρευρισκομένων 188 συνέδρων, στην κατ' άρθρο ψηφοφορία υπήρχε απαρτία παρευρισκομένων 174 συνέδρων, αλλά στην στο σύνολο ψηφοφορία δεν υφίστατο απαρτία, παρευρισκομένων συνέδρων κάτω του αριθμού 135, δηλαδή 127 συνέδρων. Συνακόλουθα, η ληφθείσα απόφαση του άνω εκτάκτου συνεδρίου ελήφθη ακύρως, νομιμοποιουμένων των εναγόντων στην προσβολή της με την άσκηση της ένδικης αγωγής, στην οποία μετ' εννόμου συμφέροντος για την ομαλή λειτουργία του εναγομένου, όπως αποδείχθηκε προέβησαν οι πρώτος έως και τέταρτος και οι έκτος και έβδομος ενάγοντες ως μη συναινούντα μέλη αυτού, το δε όγδοο ενάγον, λόγω της ιδιότητός του ως νομίμως συνεστημένου (επαγγελματικού) σωματείου που αντιπροσωπεύει τους επαγγελματίες αυτής της κατηγορίας που διατρέχει κίνδυνο βλάβης των συμφερόντων του από την υλοποίηση ^{της} επιμάχου αποφάσεως, η οποία θα δημιουργήσει σύγχυση ως προς τη φύση και την ταυτότητα των δύο σωματείων. Ας σημειωθεί, ότι το έννομο συμφέρον δεν εξέλιπε από το γεγονός ότι εκκρεμούσης της παρούσης δίκης το εναγόμενο σωματείο πέτυχε με απόφαση του Μονομελούς Πρωτο-

Θεωρήθηκε
η Εισηγήτρια
C. P. M.

[Handwritten signatures]

— δικείου Αθηνών κατά την εκουσία δικαιοδοσία, που κατέσται τελεσίδικη, την αναγνώριση της τροποποίησης της επωνυμίας του σωματείου σε «επαγγελματική-επιστημονική ένωση» η οποία καταχωρήθηκε στο βιβλίο των σωματείων, διότι κατά της αποφάσεως περί ιδρύσεως σωματείου που εκδίδεται κατά τη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας (άρθρα 741-782 ΚΠολΔ) επιτρέπεται η άσκηση τριτανακοπής στον τρίτο που βλάπτεται από την ίδρυση του σωματείου (άρθρ. 773 ΚΠολΔ). Ειδικότερα κατά τις διατάξεις των άρθρων 583-586 ΚΠολΔ τρίτοι που δεν συμμετείχαν με οποιαδήποτε ιδιότητα σε δίκη, κατά την οποία εκδόθηκε οριστική απόφαση, ούτε προσεπικλήθηκαν να λάβουν μέρος σε αυτήν, νομιμοποιούνται να ασκήσουν τριτανακοπή κατά της αποφάσεως, εφόσον έχουν συμφέρον προς τούτο. Ο τρίτος, ο οποίος δεσμεύεται από το δεδικασμένο της απόφασης, δικαιούται να ασκήσει κατ' αυτής τριτανακοπή, εφόσον επικαλείται δόλο ή συμπαιγνία των διαδίκων, μεταξύ των οποίων εκδόθηκε (άρθρο 586 παρ.2 ΚΠολΔ), οι αποφάσεις όμως, οι οποίες εκδίδονται κατά τη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας κατά την ορθότερη γνώμη δεν παράγουν δεδικασμένο κατά την έννοια του άρθρου 321 ΚΠολΔ (ΑΠ 26/1987 ΕΔνη 29.119) και συνεπώς για το παραδεκτό της τριτανακοπής δεν απαιτείται να επικαλεσθεί δόλο ή συμπαιγνία των αρχικών διαδίκων, αλλά αρκεί, ότι υφίσταται βλάβη ή κίνδυνος των συμφερόντων του από την προσβαλλόμενη απόφαση. Συνεπώς, υφίσταται και παρά την έκδοση της άνω τελεσίδικης απόφασης, έννομο συμφέρον για ακύρωση της άνω αποφάσεως. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο που με την εκκαλού-

μενη απόφασή του, έκρινε ότι υπήρχε καθ' όλη τη διάρκεια της ψηφοφορίας η απαιτούμενη από το νόμο και το καταστατικό απαρτία και πλειοψηφία έσφαλε κατά την εκτίμηση των αποδείξεων και θα πρέπει κατά παραδοχή του τετάρτου λόγου εφέσεως, και μη υπάρχοντος άλλου προς έρευνα, να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη και στη συνέχεια το Δικαστήριο αυτό, κρατώντας την υπόθεση και δικάζοντας επί της αγωγής (αρθ.535 παρ.1 ΚΠολΔ), να την κάνει δεκτή και να ακυρώσει την προσβαλλομένη από 21.3.2009 απόφαση του εκτάκτου καταστατικού Συνεδρίου του εναγομένου σωματείου. Η δικαστική δαπάνη των εναγόντων-εκκαλούντων για αμφοτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας πρέπει να επιβληθεί εις βάρος του εναγομένου-εφεσιβλήτου σωματείου, λόγω της ήττας του τελευταίου (αρθ.176, 183, 191 παρ.2 ΚΠολΔ), κατά τα στο διατακτικό της παρούσας οριζόμενα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Εξετάστηκε
 53 Εξαγωγή

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.

Δέχεται την έφεση τυπικά και κατ' ουσίαν.

Εξαφανίζει τη με αριθμό 3640/2010 οριστική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Κρατεί την υπόθεση και δικάζει επί της από 15.7.2009 (αρ.εκθ.κατ. 137243/8346/23.7.2009) αγωγής.

Δέχεται αυτή.

Ακυρώνει την από 21.3.2009 απόφαση του εκτάκτου καταστατικού Συνεδρίου του σωματείου με την επωνυμία «ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ (Ε.Ε.Τ.Ε.Μ.)» που εδρεύει στη Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα.

12^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 2044/2013 απόφαση του Εφετείου Αθηνών

Επιβάλλει την πληρωμή της δικαστικής δαπάνης των εναγόντων-εκκαλούντων, αμοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας, εις βάρος του εναγομένου-εφεσιβλήτου, την οποία ορίζει στο ποσό των οκτακοσίων (800) ευρώ.-

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 21..Μαρτίου. 2013 και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριό του στις 19..Απριλίου...2013 , χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοί τους δικηγόροι.

21 Μαρτίου 2013
[Handwritten signature]

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Και τούτου αποχωρήσαντος της υπηρεσίας του Εφετείου Αθηνών λόγω... [Handwritten signature] ... από τον άλλο Δικαστή της σύνθεσης.

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

Ακριβές αντίγραφο

Θεωρήθηκε

Για τη νόμιμη σήμανση

Αθήνα ... 21.4.2013

Ο Γραμματέας

[Handwritten signature]

Χριστίνα Καραγιάννη

11